

LES VOCALS I ELS SEUS OFICIS

Ahir vaig anar al teatre a Barcelona amb els meus pares a veure una obra sobre les vocals que es titulava *Les vocals i els seus oficis*. El teatre era un edifici antic i molt gran. Em vaig assentar a la segona llotja de la part esquerra des d'on l'escenari es veia molt bé perquè estàvem més alts. Al cap d'una estona, va començar a sonar la música i, en obrir-se les cortines, vam poder veure les cinc vocals vestides amb bates blanques i un barret. Van començar presentant-se, saludant amb el barret i ens van explicar la seva història.

Es coneixien des de petites, quan van coincidir en un conte infantil a la paraula **botiguera**, que té totes les vocals. Es van fer amigues, i des de llavors sempre ho havien sigut. Al final van acabar treballant al mateix lloc: l'Hospital de les Lletres a Reus.

La lletra **A** es deia **Anna**, com la meva mare, era una de les **administratives** de l'hospital. D'entre totes, era la més important ja que era la cap i ho havia de controlar tot. Tenia un caràcter molt **amable** i es feia estimar per tothom. Els seus ulls eren blaus i tenia el cabell marró i una mica arrissat. No era gaire alta.

La lletra **E** es deia **Èric**, era un **endocrí**, un metge especialista en problemes de sucre i obesitat, era **extraordinari** i **especial** ja que tractava molt bé tots els seus pacients i ells en parlaven fantàsticament. Tenia els ulls marrons i el cabell ros i molt curt, feia molt d'esport i tenia el cos d'atleta.

La lletra **I** es deia **Iris**, era **infermera**, i la més **intel·ligent** de tot l'hospital. Tenia els ulls de color verd i el cabell marró amb les puntes tintades de blau. Era molt moderna i portava unes ulleres de color blau i rodones que quedaven bé amb el seu cabell. La I estava casada amb la lletra E.

La lletra **O** es deia **Òscar**, era **oculista**, el metge encarregat dels problemes de la vista i un dels més **optimistes** de tot l'hospital, sempre veia el got mig ple. Tenia els ulls de color mel i el cabell pèl-roig, era grassonet i no gaire alt però molt simpàtic.

La lletra **U** es deia **Unai** i era **uròleg**, el metge encarregat del sistema urinari i era l'**únic** en tot l'hospital que feia aquesta feina. Tenia els ulls grisos i el cabell negre i portava ferros a les dents. Era el més alt de tots.

A l'obra de teatre ens van anar explicant diferents situacions que els hi havien passat als seus pacients, les lletres. Per exemple, un dia va arribar-hi una O que de tant dir mentides li havia crescut el nas i s'havia convertit en una Q. L'Èric ens va dir que havia posat a dieta una C molt preocupada per no convertir-se en una O, i l'Iris ens va fer saber que quan les P es quedaven embarassades es convertien en B. L'Òscar ens va

explicar que una vegada una V li va dir que estava cansada que la confonguessin amb una U a les proves de la vista. La més trista de totes va ser la història d'una R que va tenir un accident i li van haver de tallar la cama, així que a partir de llavors va passar a ser una P.

Va ser una comèdia molt divertida i ens ho vam passar tots molt bé. Mai havia pensat que les lletres poguessin tenir tantes coses per explicar.